

למה נועדו הנערות?

כדור, הסתובב כמה חודשים באירופה, עשה חיים, והחליט לחזור ארצה כעולה חדש.

יוסף הנובסקי עשה רושם מצויין על פקידה הסוכנות, שבאו להקביל את פניו בשדה-התעופה לוד. הם הבטיחו לסייע לו בצעדיו הראשונים בארץ, לעזור לו להיקלט בה היטיב. כדי להיות משכנע יותר בתפקיד העולה החדש, גרס הנובסקי-בריוסף לאולפן, התחיל ללמוד עברית. כמו בשאר התפקידים שמילא בחייו, היה בריאור משכנע גם בתפקיד של תלמיד-אולפן. הוא הצליח לשכנע את מוריו כי ידעותיו בעברית קלושות מאד, השקיע מאמצים רבים, ומדומים, בלימוד ושינון השפה.

★ ★ ★

מקצוע מעניין

ה מישפט על מעילה לא התקיים עדיין, אבל בשל היציאה בלתי-חוקית מהארץ נשלח בריאור לשנת-מאסר. בין כותלי-הכלא החליט לטור מרכז הרעה. הוא התרחק מהכרתם של פושעים מועדים, העדיף לבלות את זמנו הפנוי בקריאה.

התנהגותו הטובה זיכתה אותו בניכוי שליש מתקופת מאסרו. אבל ההחלטה הנחושה לפתוח דף חדש החזיקה מע" מד המישה שבועות ביוק. כי השבוע שיב עמד יוסף בריאור במרכז ההתעניינות הציבורית, הפעם כנציג המדר-מה של חברה שוייצית, שנשלח לישראל כדי למצוא בה חתיכות מקומיות לתפקידים של דוגמניות-צילום ושחקניות קולנוע.

פרק זה בקריירה של הגבר נמוך-הקומה החל כאשר פנה לפני שבועות אחדים אל משרד תיווך תל-אביבי, מסר את מספר הטלפון של דירתו השכורה ברחוב קורולנקו בתל-אביב, ביקש להפנות אליו "צעירות המוכנות ללמוד מקצוע משרדי מעניין". על המועמדות להיות בגיל עשרים בערך, הסביר לבעלי המשרד, "זה כל מה שאני דורש מהן".

הורישות הצנועות העמיסו את קו הטלפון שלו. עשרות צעירות תל-אביביות רצו ללמוד "מקצוע משרדי מעניין", בתנאים נוחים כל כך. אבל בריאור לא היה מוכן לקבל לעבודה עשרות צעירות. הוא עשה סלקציה טלפונית. הן מועמדות נדרשו למסור לו פרטים אישיים ביותר. הוא התעניין במראן החיצוני, במצבן המשפחתי, ברקע התברתי, והתנין אליו לראיון אישי רק את אלה שנשמעו לו מתאימות ביותר.

הצעירות המתאימות ביותר לא ידעו עדיין לאיזה תפקיד הן מתאימות כל-כך. אבל בריאור הסביר להן במשך הזמן, עשר הדקות הראשונות של הראיון, שנועד בדירתו, היו מוקדשות לגישושים ראשוניים. הוא רצה לדעת אם למוע"מדת יש חבר, אם היא אוהבת אותו, אם הוריה מתערבים בחייה האינטימיים. אותן צעירות שנרתעו מפני השאלות

ל חייו קסמו לו דברים בלתי-רגילים. הפקיד האפור כשק, שאיש לא ידע על קיומו, שאיש לא גילה בו עניין מיוחד, רצה להראות לכל העולם מי זה יוסף בריאור. במחלקה לזיהוי-פלילי של המטה-הארצי, בה מרוכזים שמותיהם של עוד כמה אנשים בלתי-רגילים, רשום ליד שמו: ר.פ. 1942. ר.פ. הוא ראשי-התיבות של רישום פלילי. 1942 היא השנה בה החליט יוסף בריאור להראות לכולם מי זה יוסף בריאור.

אבל הוא היה צעיר מדי, אלמוני מדי, ומעשה-ההונאה הפעוט לא משך תשומת לב מיוחדת. בריאור החליט לדחות את הרגע הגדול לעוד כמה שנים.

הוא נשא בינתיים אשה, קיבל משרה בתור פקיד-בנק, והמשיך לטות חלומות על עתיד טוב יותר, על חיים טובים ומעניינים יותר. החלומות על חיים טובים של איש מפורסם כיוסם את חייה-המשפחה. הוא התחיל להיעדר מהבית, בילה בחברת ידידים מפורקים, עשה מעשים משונים שלא נעלמו מעיני אשתו, אך לא היו ידועים למשטרה.

★ ★ ★

סגן-אלוף מדומה

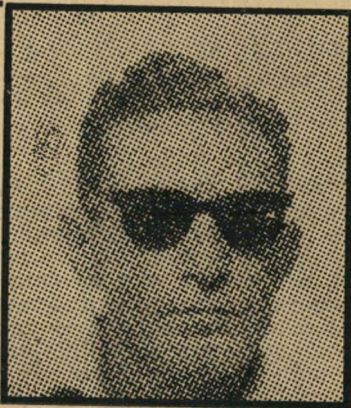
א הך המעשים הולך אותו לחנות השקים בבאר-שבע. בריאור רכש חליפה צבאית וכובע קצינים, ענד דרגות של סגן-אלוף, וגייס את עצמו לשרות צה"ל.

תחילה נועדה התחפושת למשך תשומת-לב הפקיד הן קטן מצא חן בעיני עצמו. גבו הכפוף מעט הזדקף ביוהרה, בכל פעם שלבש את המדים המגוהצים וענד את הדרגות המבריקות. הקצין המדומה הסתובב בבתי-קפה, שבר בגב ריותו את ליבן של נערות רבות, וסחט מבטי-תמהון של קבוצות הצעירים שהתגודדו סביב הסגן-אלוף החברמן, שסיפר על מיבצעים מקפידים של יחידתו המדומה.

בשלב זה נכנסה המשטרה לתמונה. חוקריה ניסו לתהות על קנקנו של הקצין המדומה, אולם בריאור הקדים אותם בכמה ימים. הוא החליט לפרוש מהצבא ולהשתלב בסקטור הפרטי. כך הופיע יום אחד הקצין המטורח במשרדו של מנהל מלון נאות-מדבר בבאר-שבע. הופעתו המרשימה ע"תה את שלה, והמנהל צירף אותו לסגל המלון בתפקיד מניהלי בכיר, קיווה כי איש-הצבא יכניס מישר חדש במחלקת הנהלת-החשבונות של חברת-המלונות. הוא לא התאכזב.

מיד עם הכנסו לתפקיד נוכחו הפקידים כי הבוס החדש הוא גבר קטן וקפדן. לא לחינם, חשבו. היה סגן-אלוף בצה"ל. הם שמו לב כי הוא מקדים דרך קבע למשרד, ומקפיד לצאת ממנו אחרון. כל זה נזקף, משום מה, לזכותו. באותן שעות שהיה לבדו פתח בריאור את ספרי-החש"בונות, שינה פה ושם כמה ספרות, הוסיף גרע מהחש"בון, ושולשל לכיסו כמה אלפי לירות. בשבועות הראשונים הלך הכל למישרין. איש לא הרגיש כי ספרי-החשבונות

מודעה תמימה הבטיחה עבודה במקצוע מעניין - ועשרות בנות מתל-אביב מיהרו לפגישה מוזרה עם יוסף בריאור ומצלמתו

תקנו, ואיש לא שם לב לקופה שהתחילה להתרוקן לאט לאט, אבל בצורה שיטתית. אבל גם באור כמו בריאור לא יכול היה להולך שולל את הממונים עליו לאורך ימים. יום אחד גילו בעלי החברה כי הקצין הבכיר שהועסק עליהם סיבך אותם בגרעון עצום. בדיקה קצרה העלתה, כי מדובר במעילה רגילה וזיוף ספרי החשבונות. בדיקה קפדנית יותר, שנערכה בשיתוף המש"טרה, גילתה כי הסגן-אלוף קיבל את הדרגות שלו בשקים.

★ ★ ★

עולה חדש

מ ידי המיניציה של סגן-אלוף קפץ בריאור אל בגדיו הפחות מבהיקים של עולה חדש. הפעם לא חר בכובעים החדשים. הטיבות הכריחו אותו להציג את עצמו כעולה חדש, כי הפעם הוא היה בנסיגה ואחרים הכתיבו לו את צורת התחפושת. גם הפעם לא היה נתפס בקלות רבה כל-כך, אלמלא נעצר במיקרה על-ידי שוטרי שעלה לאוטובוס, וביקש ממנו להורדות.

אני טריסט, סיר "1" ניסה בריאור את כוחו במבטא אנגלי-סאכסי. אבל המבטא לא שיכנע את השוטרי, שהובילו לתחנת-המשטרה. "הו, שלום מיסטר בריאור", קידמו את פניו מיוזעו הוותיקים, אנשי המדור לעיקוב ולבילוש, "האו אר"ו מיסטר בריאור". הוא סיפר לחוקריו כי הצליח לעזוב את הארץ בשם

כך שוחזרה הסצנה בדירה

ברשת, צילם כל אחת מהן צילומי-עירום פורנוגרפיים, פיתח מהצילומים סידרה של שיקופיות. לעיתים, כשראה הבעה של השתוממות על פניה של אחת מהן, מיהר אל הטלפון, ביים שיחת-חזק עם שויץ, הודיע לאלמוני המדומה שעמד בצידו השני של הקו, כי הכל פועל כשורה וכי בימים הקרובים הוא יקבל את המשלוח הראשון של חתיכות ישראליות.

★ ★ ★

נסיעה סודית

את הצעירות שנפלו בפח הייתה תל-אביבית בת 20, נערה משכילה מבית בורגני טוב. כל חייה חלמה על קאריירה זוהרת, על במאי או צלם שיגלה אותה ויוציא אותה מהשיגרה האפורה של חייה בשכונה מפוארת בצפון תל-אביב. בריאור ניגלה אליה בדמותו של נסיך החלומות. השבוע הודיעה להוריה, כי היא הולכת להוציא דרכון כדי לנסוע לחוצלארץ. היא הסבירה להורים המשתוממים כי היא חייבת לנסוע תוך שבוע, עלימנת למלא שליחות סודית באירופה.

ההורים הנדהמים סירבו תחילה להאמין למשמע אוזניהם, אבל כשבתם סיפרה להם את האמת, הם הבינו עם מי יש להם עסק, פנו מייד למשטרה. גם למשטרה היה כבר ברור עם מי יש לה עסק, אנשי המדור המרכזי לעיקוב ולבילוש מיהרו אל הבית מספר 4 ברחוב קורולנקו. בריאור הופתע במקצת מביקור מיוזעו הוותיקים, אבל הם הרגיעו אותו בידי. "באנו לערוך אצלך חיפוש", הודיעו הבלשים, "יש בידינו ידיעות שאתה מחזיק רכוש גנוב".

התכסיס המחוכם הצליח. בריאור פתח בפניהם את כל הארונות והדלתות. הוא ידע שאין אצלו רכוש גנוב, אבל הוא לא ידע מה הם באמת מחפשים.

הצעירה שהיתה בחרד משכה מייד את תשומת-ליבם של הבלשים. הם התעניינו בה, וכו גם מפיה לתשובות מתחמי קוץ. הבלשים, שלא רצו לגלות בשלב זה את כל הקלפים, החרימו כמה סדרות של כלי-מטבח ולקחו, כאילו דרך-אגב, גם כמה שיקופיות. למחרת נעצר בריאור בידי אותה חוליה של המדור-המרכזי. הפעם הוא ידע את המטרה האמיתית של החיפוש, שנערך בביתו בערב הקודם.

כשעמד השבוע באולמו של שופט השלום התל-אביבי חיים שטיינברג, לא היה לו הרבה מה לומר. כמו במקרים אחרים, טען כי המשטרה מתנכלת לו, וכי הפעם הוא באמת-באמת אינו אשם. שופט הקשיב בסבלנות, שלה אותו 15 ימי-עצר.

מה היו מטרותיו של בריאור? האם רצה להשתעשע בחב"רתן של יפהפיות מוכות-סנוריים, או שהיו לו מטרות אפלות? בשעה שביקשה פקודת-מעצר, טענה המשטרה כי חוקריה מנסים לברר את הגרסה, לפיה התכוון בריאור ליצא את הצעירות למועדוני-לילה מפוקפקים בחוצלארץ, או להפסק לנערות-טלפון מקומיות.